

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

inter eos schismate, successor praedecessorem malè haberet. Effoditur à successore Formosus: & cadauer in Tyberim proicitur. Qui hoc procurauit pontifex, à successore suo Formosi defensore, confunditur. Ità grauisimo totius Christianismi scandalo Romani pontifices velut ebrj, immò furiosi, iactabantur. O Petre, Line, Clete, Clemēs, ad quid peruenit vestro sanguine vestratumq̄, immò Christi cruore partus principatus? Sed hac alij.

CAPVT XXXIII.

Otto interim dux Saxonia, etsi Germania regem supra se agnosceret, iusto tamen principatu dominabatur in sua prouincia: nec contemnendi erat nominis apud Ro. Imperatorem Arnulphum, regem etiam suum: qui tanti illum fecit, vt filiam illi suam Lucardam coniugem daret: ex qua ille filium sustulit Henricum: qui primus ex Saxonibus imperabat: filiamq̄, Alheidim, quae in Quedelenborg Christo consecrata est abbatissa. Vnde apparet, Henricum regem materno sanguine pertinere ad lineam Caroli Magni: cuius mater erat Arnulphi filia, qui patrem habuit Karlomannum, & ille Ludouicum Germania regem: qui Ludouicum Imperatorem I. & ille Carolum Magnum, sexto gradu atauum suum numerat Henricus. Et vt lineam generis à plerisq̄ turbatam agnoscamus, videndum qui Imperatores exierint à Carolo Magno: cui primùm successit Pius Ludouicus: & illi filius Lotharius, Caroli nepos: illi Ludouicus filius, Caroli pronepos: illi Carolus Caluus, proximi Ludouici patruus, Caroli Magni nepos: illi filius Ludouicus Balbus, Caroli iterū pronepos: et illi Carolus Crassus, Ludouici regis filius, Magni quoq̄, Caroli pronepos: illi aut̄ Arnulphus, Karlomani, q̄ frater erat Ludouici regis Germaniae filius, Caroli Magni abnepos: is erat
Hen-

Hērici regis Germaniæ, maternus auus: vt trinepos Caroli ille computetur. Arnulpho successit filius eius Ludouicus, Henrici auunculus. Erat & alius filius Arnulphi Conradus, dux Lotharingiæ, quem Albertus Francorum comes de Bambergæ, pralio oppressit. Ob hoc proditiō archiepiscopi Moguntini Hattonis, publico gladio captus ab Imperatore Ludouico fratre eius. Hic Conradus reliquit filios Conradum, qui imperauit ante Henricum & Euerhardum ducem Lotharingiæ. Hæc idcirco, non alienum sciamus Henricum regem, de quo statim sanguine Caroli Magni. Hic autem Otto dux Saxonie, quia ad extremam peruenit senectam, multos vidit Romanorum Imperatores: Nam Arnulpho miserabiliter morienti, infelicitate Syllæ Romani dictatoris, successit filius Ludouicus per annos XII. Hic, vt diximus, fratrem habuit Conradum, casum in acie ab Alberto, huius Ottonis ex filio nepote: quæ res effecit, vt Ludouicus Imperator proditiōne, vt ferunt, Hattonis Moguntini præfulis, qui illi gratiam sponderet Imperatoris, captus gladio Imperatoris perijt. Sed pauld ante hæc tempora, cum Arnulphus Imperator bellum gereret in Zuenda, Baldum Morauie regem, & claustra, quibus excludebantur Vngari gens Scythica, laxasset, cum illorum tum opera in hostem vteretur, malo caterorum, vt apparuit, Christianorum, feram gentem immisit promiscuis Christianis. Tendebant ergd Vngari in Pannoniam antiquam sedem exterarum nationum: Nam vetustissima memoria eam apprahenderunt Gothi: post illos Huni, pulsus Gothis: Longobardi post illos, pulsus Huni. Cum illi tenderent in Italiam, Huni, non iam vt prius imperiosi, sedes acceperant easdem ab Longobardis precario: vt, si qua necessitas illis reuertendi ingruisset, haberent

habent quo recipere. Sed Longobardis in Italia permanentibus, permansit sedes Hunis, vsque ad tempora Karoli Magni: qui gentem, omni nobilitate in acie caesa, satis extenuauit: Nunc vero aduenit Ungari, consanguineis suis, vt putatur, Hunis superuenere. Mirares, tam numerosum populum, tam crebris agminibus ex vastis solitudinibus motum, semper easdem sedes in Pannonia petisse: quasi illa prouincia decreta sit recipiendis aduenis. Primo ingressu fecerant Ungari, quod solent aduenae barbari, mira celeritate & praedarum auaritate, stimulante natua ferocia, excurrerunt in Alemanniam, hoc est, in Sueuiam, Bauariamque: sed ibi fortiter resistentibus incolis, multi perierunt. Ludouicus Imperator, Imperium moriens reliquit. Voluit autem omnis Francorum Saxonumque nobilitas Ottoni sceptrum & diadema regni tradere: sed ille causatus senium, recusauit: & peruenit ad Conradum, Conradi, qui frater erat Ludouici, filium, ducem Austrasiorum, hoc est, Metensium, & orientalium Francorum: in quo Conrado etiam finijt linea Karolorum masculina. Regnauit autem iste in Alemannia sola, annis septem: iam enim Itali, contempto Imperio, erexerunt suos in prouincia Imperatores: Berengarium Forouilienses, Guidonem Beneuetani. Erant vero iam principatus Germania partiti in multos: posteaquam Imperio in reges Germania translato, desierunt esse reges Germania: sumpto iam maiori titulo Romani Imperij: Et in Bauaria Arnoldus, Burchardus in Sueuia, quae Alemannia dicitur à Lemano lacu, duces: Euerhardus potentissimus comes in Francia, quam nunc vocant Franciam: frater hic erat regis Conradi: Gisebertus dux in Austrasia, quae nunc, vt diximus, Lotharingia

est. Otto vero Saxonia duciam senio fractus, ad caput
lum perueniens, in pace quieuit, Henricum relinque
successorem filium.

SAXONIAE
LIBER TERTIVS.

CAPVT PRIMVM.

ENRICVS Ottonis Sa
xonia ducis filius, Arnolphi
Imperatoris ex filia nepos,
qui regiam dignitatem pri
mus inuexit in domum Sa
xonia, in qua diu perman
merito nobis initium tribu
noui orsus. Erat enim in
omnes regni principes prapotens, ac viribus formidabi
lis: qui primus libera potestate principatum Saxonia ad
ministrabat: nam Maiores eius sub regibus delituerunt.
Henricum autem ducem sibi semper aduersaturum Con
radus rex suspexit: mouissetque in eum, si non omnium
se principum motum formidasset: Nam quos diximus
principes, non vnum de Conrado sentiebant. Hoc ver
tus rex, aperta vi congregari Henrico non praesumpsit: co
terum consilium fertur habuisse cum Hattone Mogun
tino praesule, qui Albertum Henrici ex sorore nepotem
perdiderat, ut Henricum quoque subuerteret. Aurelian
torquem fertur procurasse fieri pontifex, quem dante
daret Henrico, ut perinde nactus fidem apud illum, pro
arbitrio proderet. Considerandi operis gratia pontifex
diuertit ex itinere ad aurificem: visoque torque, fertur
ingemuisset. Tum familiaritate fretum opificem, rogauit